

Prof. JEFFREY D. SACHS

G-8'lerin Tutulmayan Yardım Sözleri

Zengin ülkelerin fakirlere ders vermeyi bırakmalarının ve bunun yerine kendi sözlerini yerine getirmelerinin zamanıdır. Ve G-8 vatandaşları kendi hükümetlerinden verdikleri fakat yerine getirmedikleri sözler için hesap sormalıdır

Milyenüm Kalkınma Hedefleri yoksulluğu, açlığı ve hastalıkları durdurmak için dünyanın üzerinde anlaştığı hedeflerdir. 2000'de ortaya konulan bu hedeflere

2015'te ulaşılacaktı. Şimdi yolun ortasındayız. Şimdiye kadar, fakir ülkelere yardımı artırmak üzerine söylenen sonu gelmez sözlere rağmen, zengin G-8 ülkeleri pazarlığın kendi paylarına düşen kısmında sözlerinden döndüler.

Burada olumsuzculuk çoğalıyor. 2005'teki G-8 Gleneagles Zirvesinde, üye ülkeler 2010'a kadar Afrika'ya yapılan yardımı iki katına çıkartmaya söz verdiler. Zirveden çok kısa bir süre sonra, zirvenin takibini müzakere etmek üzere yüksek düzeyde küçük bir toplantıya davet edildim. Yılda yıla planlanan artışları ve bu planlanan artışların yardımı yapan ve alan ülkeler arasındaki dağılımını gösteren hesap tablolarını istedim. Aldığım cevap soğuk düş etkisi yaptı. "Hesap tabloları olmayacak. ABD hesap tabloları olmamasında ısrarcı davrandı". Durum açıktı. G-8'ler açık bir söz verdikleri halde, bunu yerine getirmek için hiçbir plan yoktu; gerçekte, böyle bir plan olmaması için çok açık talimatlar vardı.

G-8'ler şimdi bu eylemsizliğin sonuçlarının semeresini alıyor.

Gleneagles toplantısından sonraki ilk yıl için, yardım rakamları borç silme işlemleri üzerine yapılan yanıltıcı muhasebe ile şişirildi. Büyük ölçüde tamamlanan bu borç silme işlemleri ile veriler şimdi katı gerçeği gösteriyor: Verilen tüm sözlere rağmen, Afrika'ya ve daha genel olarak fakir ülkelere kalkınma yardımı durmaktadır.

YARDIM BİR TAHMİN OYUNU OLAMAZ

Özel olarak, 2005 ve 2006 arasında, borç silme işlemleri hariç, Afrika'ya yapılan toplam yardım yüzde ikilik çok zayıf bir artış gösterdi. Gerçekte, yardım alan tüm ülkelere yapılan borç silmeden sonraki net toplam resmi kalkınma yardımı 2005 ve 2006 arasında fiili olarak yüzde iki düştü. Genellikle yardım yapan ülkelerin bakış açısını benimseyen Dünya Bankası bile, son zamanlarda borç silmenin dışında "yükseltilebilir yardım sözlerinin yerine getirilmediğini" kabul etti.

G-8'lerin üst düzey hükümet yetkilileri arasındaki özel tepkiler hayret verici. Bir üst düzey G-8 yetkilisi bana yardım sözlerinin tümünün yalandan ibaret olduğunu söyledi. Aynı fikirde değilim ama, böyle bir görüşün yansıttığı olumsuzluk alarm veriyor. Bu, G-8'in en tepesindeki müzakerelerin tabiatını gösteriyor.

Eğer temel ekonomi çok açık olmasaydı, tüm bunlar aşılabilir görünürdü. Ulaşılabilir finansal hedefler hakkında konuşmuyoruz. Aslında, toplam para çok küçük. Yaklaşık bir milyar nüfusu olan G-8'ler, Afrika'ya yardımı 2004'teki 25 milyar dolardan

2010'da 50 milyar dolara çıkartmaya söz verdiler. (Yardım yapan zengin dünyanın gelirinin yüzde birinden daha küçük bir fark!)

Bunu bir perspektife oturtmak gerekirse, bu yıl Wall Street'te ödenen Noel ikramiyelerinin (sadece ikramiyelerin) toplamı 24 milyar dolardı. Şiddetten başka bir şey getirmeyen Irak savaşına yılda 100 milyar dolardan fazla para harcanıyor. Yani, G-8'lerin taahhüdü yerine getirilebilirdi, eğer yerine getirmek zengin ülkelerin umurunda olsaydı.

Güvenilirliğini kurtarmak için, G-8'ler Afrika'ya yardımı 2010'a kadar her yıl 25 milyar dolar artırma taahhüdünü yerine getireceğini -bir kez daha- çok açık şekilde ortaya koymalıdır. Bu şekilde, G-8 hükümetleri içindeki olumsuzcular görevlerini anlayabilirler. Daha da ötesi, 2005'in aksine, G-8'lerin ortaya bir eylem planı koymaları gerekmektedir. Belirli ülkelerin belirli taahhütlerinin olmaması, en kötü yönetimin şok edici bir şekilde sergilenmesidir.

Son olarak, yardım alan ülkeler, önceden plan yapabilmeleri için, yardım tutarında bekleyebilecekleri yıllık artışlardan haberdar edilmelidir. Artırılan yardım yol yapımı, enerji şebekeleri, okul ve klinik yapımına ve öğretmenlerin, doktorların ve kamu sağlığı işçilerinin eğitime yönlendirilmelidir. Tüm bu yatırımlar planlama ve yıllar süren uygulama gerektirir. Yardım, bir tahmin oyunu olamaz. Çok açık şartlarla birçok yıllık bir döneme yayılmalı, böylece yardımı alan ülkeler bunu mantıklı ve hesabı verilebilir şekilde kullanabilmelidir.

G-8 FONLARI SİYASİLEŞTİRİLMEMELİ

İtiraf etmek gerekir ki, G-8'lerin probleminin bir bölümü basitçe iyi niyet veya siyasi istek eksikliğinden değil, fakat temel rekabetten kaynaklanmaktadır. ABD hükümeti

Afrika'da ne yaptığını gerçekten bilmemektedir, çünkü yıllar içinde Amerika'nın yardım ajansı önde gelen düşünürlerinden ve strateji uzmanlarından yoksun bırakılmıştır. Daha da ötesi, Bush yönetimi, yönetimin siyasi işbirlikçisi olan özel dini gruplar aracılığı ile yardım dağıtımını siyasileştirmiştir. AIDS için tahsis edilen ABD fonlarının büyük bölümünün bilimsel kuruluşlar yerine dini kuruluşlara gitmesinin sebebi budur.

Şansımızda, yapılması gereken şey karmaşık değildir. Afrika ülkeleri sağlık, eğitim, tarım ve altyapı (yollar, enerji ve internet bağlantıları) için ilk öncelikli yatırımlarını şimdiden tanımlamış durumdadır. Bu yatırımlar şu andan 2025'e kadar olan dönemde sistematik olarak artırılabilir, böylece bu ülkelerin Milenyum Kalkınma Hedeflerine ulaşmasına olanak verilir. Bu planlar şimdiden masanın üzerinde, en azından rafta, G-8 fonlarının ulaşmasını beklemektedir.

Zengin ülkelerin fakirlere ders vermeyi bırakmalarının ve bunun yerine kendi sözlerini yerine getirmelerinin zamanıdır. Ve G-8 vatandaşları kendi hükümetlerinden verdikleri fakat yerine getirmedikleri sözler için hesap sormalıdır.

Zengin ülkelerin fakirlere ders vermeyi

bırakmalarının ve bunun yerine kendi sözlerini yerine getirmelerinin

zamanıdır. Ve G-8

vatandaşları kendi hükümetlerinden

verdikleri fakat yerine

getirmedikleri

sözler için hesap

sormalıdır.

Copyright: PROJECT SYNDICATE

www.project-syndicate.org

Çeviren: Universal Dil Hizmetleri ve Yayıncılık A.Ş.